

Jana Hradecká si otevřením vlastní školy interiérového designu plní svůj velký sen

ČEŠI V DESIGNU INTERIÉRŮ STÁLE CHYBUJÍ

TEXT: HYNEK TOMAN

Náš prostor by si často zasloužil péči odborníků, stále však máme tendenci jim příliš nevěřit. Přitom interiérový designér nám zajistí mnohem více než jen vysokou úroveň estetiky. Proč bychom se do větších úprav bez pomoci profesionála raději neměli pouštět? To nám vysvětlila Jana Hradecká.

Proměna interiéru bez pomoci odborníka? Riskujete chyby a zbytečně utrácíte peníze

Mění se trendy v interiérovém designu podobným tempem, jako se mění v módě?

Trendy se mění rychle a interiérový designér by o nich měl vědět, neměl by jim ale příliš podléhat. Na prvním místě je vždy účel místnosti a požadavky klienta.

Co je tedy právě teď v interiérovém designu v módě?

Letí hlavně ekologický přístup, recyklace materiálů a tzv. pravdivé materiály, čímž myslím, že si materiál nehraje na něco jiného, než je. Například vinyl s dekorem dřeva, to je prostě špatně. Když už vinyl, tak třeba růžový nebo žlutý. Materiál by měl prostě ukázat, co umí, nepřetvařovat se. Dalšími trendů je mnoho, ať už je to trend hygge (pohodlný interiéru ve skandinávském stylu – pozn. red.) nebo folklór, ten je teď taky velmi oblíbený.

Folklór?

Ano, čerpání z minulosti a z místní lidové tvorby. Například skandinávský design, to je přímá ukázka tohoto trendu, kdy se tradice přetaví do něčeho nového.

Máte na mysli i český folklór?

Ano. Samozřejmě že netvoříme skanzen, ale i český folklór je pro nás inspirací v užití barev, motivů a vzorů na textiliích nebo tapetách. Tenhle trend aktuálně vidám i v módě, různé vyšívání halen, barevnost v sukničkách... Přednost se dává přírodním a kvalitním materiálům a pohodlí je na prvním místě. Zde je paralela s interiérovým designem, protože interiéru vždy musí být především funkční. Tři body, které

platí pro architekturu, platí v interiéru stonásobně. Nadčasovost, kvalita materiálu a hlavně funkce.

Řekla byste, že řídíme-li se těmito třemi body, vytvoříme něco nadčasového?

Ve chvíli, kdy použijeme přírodní materiály, celý koncept je zaměřený na individuální účel a vlastnosti místnosti a zohledňujeme genius loci, okolí, stavbu a přání klienta, pak vznikne nadčasový interiéru.

Řeknete nám něco o psychologii barev?

Jistě. Každá barva nějak působí. Oranžový nebo červený nápis, to je výstraha. Symbolika červeného kříže funguje po celém světě. Zelená znamená jeď, červená stůj. Je to mezinárodně srozumitelné, protože právě barva komunikuje se všemi stejně.

A konkrétně v interiérech?

V interiérech to samozřejmě beru v potaz. Žlutá podporuje komunikaci a energetizuje, zelená a modrá jsou zase uklidňující. Ale nejde to říct takto jednoduše, protože vždy záleží především na dané místnosti, ve které chceme barvy použít. Barva dokáže s prostorem udělat skutečné divy a bez rozmyslu to prostě nejde. Věci, u nichž nechceme, aby byly zřetelné, dokáže barva potlačit. Stejně tak umí barva zvýraznit to, co chceme ukázat. Dokáže místo opticky zvětšit nebo zmenšit, zvýšit či snížit, srovnat nerovnosti. Ale záleží především na vlastnostech místnosti, na orientaci oken, na činnostech, které chci v místnosti vykonávat. Říct si, že tahle barva se mi líbí, tahle barva je teď trendy, tak ji prostě použiju, to není správný postup.

Porcelán ze studia Daniela Piršče

Jsou pro rozdílné povahy lidí některé barvy vhodnější než jiné?

Dalo by se říct, že červená není příliš vhodná pro lidi s hyperaktivitou. Je tak energetizující, že by je ještě víc nakopla.

A co třeba modrá?

Modrá je specifická něčím jiným. Zásadně není vhodná do kuchyně, protože evokuje zkažené jídlo a tím snižuje i naši chuť. Červená chuť naopak zvyšuje. A u žluté musíme počítat s tím, že má opravdu vysokou odrazivost, takže pokud ji použijeme někde, kde bude celý den svítit sluníčko, bude tam strašně vedro. A přesně opačného efektu zase docílíme, když dáme do místností orientovaných k severu světle modrou, v takových místnostech bude chladněji. Světlo modrá evokuje oblohu. Jsme zvyklí, že nebe je hluboké, tedy i pomocí nebesky modré můžeme místnost zvětšit a prostor prohloubit. Zelenou zase máme spojenou s mechem a hlubokým lesem, navozuje pocit vlhkosti a je velmi zdravá pro oči.

Máte oblíbené české designéry?

Samozřejmě, je jich mnoho. Ráda mám osvětlení od Lucie Koldové nebo třeba Honzu Plecháče a jeho Neverending Glory. Mám ráda porcelánové kousky od Maxima Velčovského a Daniela Piršče i ženský styl Heleny Dařbujánové. Ale kdybych měla jmenovat všechny své oblíbené, byl by to opravdu dlouhý výčet. A u těch zahraničních designérů ještě delší. (smích)

Co se týče interiérů, dělají Češi nějakou chybu stále dokola?

Ano, dělají. A sice, že nevěří odborníkům. Nedají interiérovému designérovi tolik prostoru, kolik by si jejich prostor zasloužil. Přitom práce interiérového designéra spočívá v tom, že se snaží, aby se úroveň bydlení zlepšila a spolu s ní se zlepšil i klientův život. Ať už jde o komerční či privátní interiéry, jde především o to vytěžit z prostoru maximum, vyzdvihnout veškerá pozitiva a potlačit negativa. Já se snažím, aby byl interiér o několik úrovní lepší, než byl před mým zásahem. Samozřejmě je pro mě důležitá i estetická kráska. Zásadní pro mě je, aby ta kráska dlouho

vydržela. V maximální míře používám přírodní materiály a ráda repasuju, protože to je báječná řemeslná práce. Dneska se nábytek dělá úplně jinak, než se dělal před sto lety. A když nějaký kousek vydržel sto let, tak věřím, že po důkladné repasi další stovku ještě dá.

Jaký nejhorší interiér jste navštívila?

Nerada bych, aby to vyznělo nějak nekorektně, ale z hlediska designu bývají nejhorší takové ty vietnamské restaurace, které až na výjimky bývají naprosto bez konceptu, všechno je tak trochu zapatlané a řešené tím nejlevnějším možným způsobem.

A nejlepší?

Nejlepší jsou ty moje, samozřejmě! (smích) Hodně mám ráda interiéry Phillipa Starcka a Marcela Wanderse, ty jsou přesně podle mého gusta. Hravé, funkční a barevné. Ocením, když je v interiéru nějaký vtíp a není to nuda.

Máte na mysli třeba i použití kýče?

Přesně tak! Pokud je kýč použitý takovým způsobem, že je zřejmé, že jde o legraci, tak je to hravý prvek a vtípek, kterému se ráda zasměju. Ovšem hra kýče je velmi vratká.

Pokud si čtenář bude chtít zařídit svůj interiér bez odborníka...

... tak udělá spoustu chyb a bude ho to stát více peněz, než kdyby si najal interiérového designéra. Troufám si tvrdit, že peníze, které do designéra klient vrazí, mu designér zároveň ušetří. A interiér bude o sto procent lepší, než kdyby si jej dělal člověk sám, bez pomoci. I kdyby měla proběhnout jen konzultace, tak se to vyplatí. Já už po těch patnácti letech praxe vidím, jak který materiál vypadá při každodenním používání, jak vypadá po delší době... Klient, který pochopitelně netráví každý den deset až dvanáct hodin interiérovým designem, všechny tyto informace nemá.

Lze si tedy zařídit hezký interiér, i pokud máme řeckně velmi omezený rozpočet?

Určitě. Myslím, že v této situaci se velmi vyplatí alespoň konzultace, protože designér ukáže na

Lustr ze série Neverending Glory Jana Plecháče

Svitidla z dílny Lucie Koldové a Dana Yeffeta

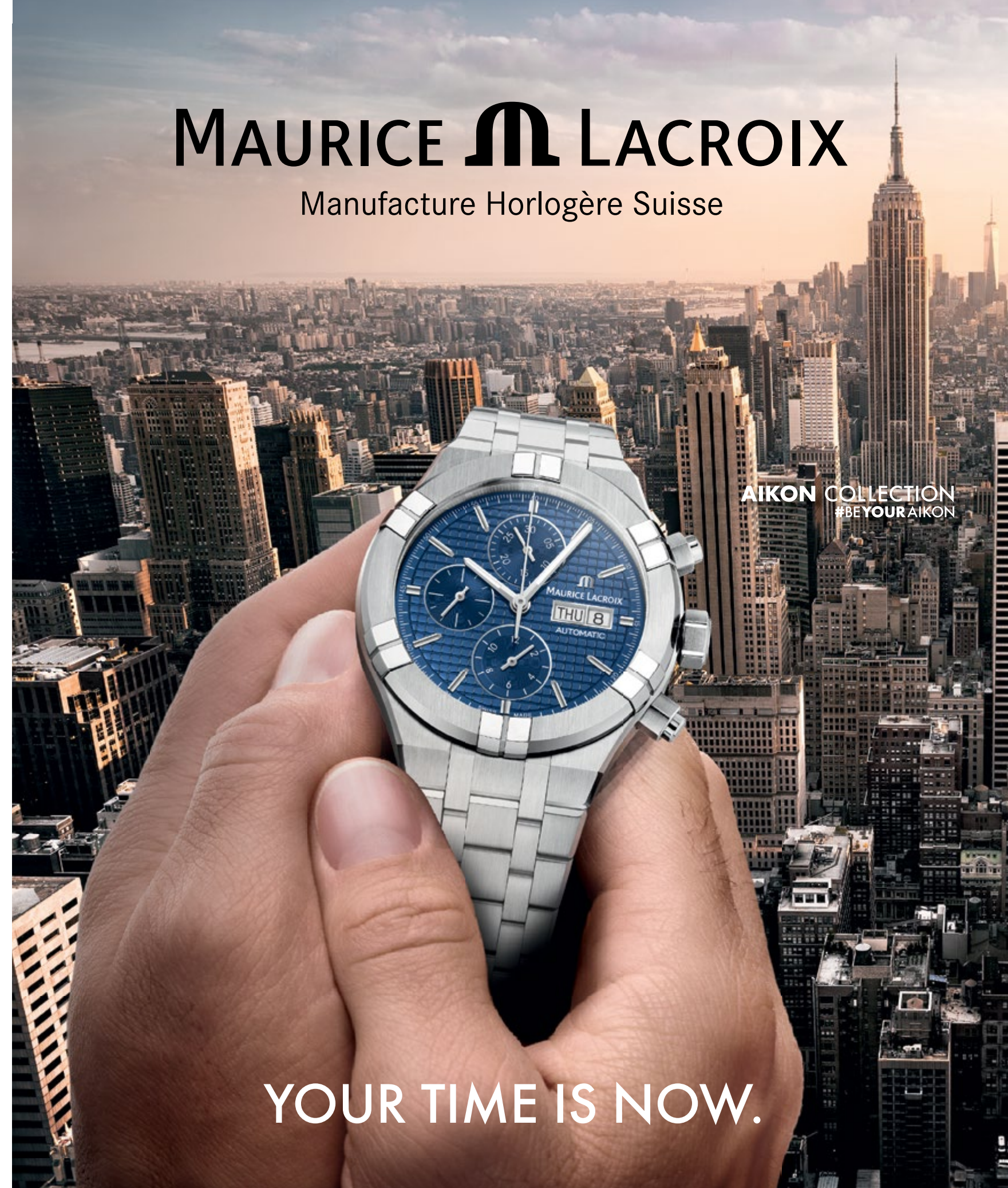
Ženský styl Heleny Dařbujánové

Kultovní vázy a holinky od Maxima Velčovského

MAURICE LACROIX

Manufacture Horlogère Suisse

AIKON COLLECTION
#BEYOURAIKON

YOUR TIME IS NOW.

Výhradní zastoupení: NEST, spol. s r. o., www.svycarskehodinky.cz